

S. 132. Hetti-Rahwas ollid närim
Abraami waggad ja head Elo-Wisid,
ja et ta sedda tössist Taewa-Jummalat
auustas, sepärrast arwasid nemimad
sedda ennestele Häbbiks, temma Käest
Makso ühhe nisugguse Ma-Tükkikesse
eest wötta, ja ütlesid: Rule meid Issand!
sinna oled üks Jummalal Würst
meie seas; matta omma Surnud meie
Peigeparrema Hauda; ükski meie seast
ei kela mitte omma Hauda sinnule, so
Surnud siinna mahhamatta.

S. 133. Abraam Fummardas se peäle
selle Ma-Rahwa ette, ja tänas neid
wågga ja ütles: On se teie Mele pärast,
et ma omma Surnud omma Silma
eest ärra mahhamattan, siis kuulge
mind, ja wödike minno eest palluda Ewronit,
Soari Poega, et ta mulle annaks se Makpela-Kopa: mis ta Wålja
otsas ja temma pärralt on; täle Rah-

ha pärast andeo ta mulle sedda teie seas
Wårris, Hauaks.

S. 134. Sesamma Ewroni ellas seäl
Hetti-Laste ehk Rahwa seas, ja kulis
Abraami sedda rákiwad; warst tousis
ta ülles ja ütles Abraamile Hetti-Laste
kuuldes ja keikide ees, kes temma Linn-
na-Wårrawast sisse läksid: Ei mitte
menda, mo Issand, waid Eule, mis
ma ütlen: Se Wålja aman ma sulle,
ja se Robas, mis seäl sees on, aman
ma sulle; Peige omma Rahwa Laste
Silma ees annan ehk kinkin ma sedda
sulle; matta agga seina omma Sur-
nud!

S. 135. Abraam Fummardas jälle Ei-
ge selle Ma-Rahwa ette ja Ewroni ette,
ja ütles temmale keikide kuuldes: Oled
sa sesugagine mo wasto, et sa keik se
Ma-Tük tahhad ärraanda siis kule
mind; Ma annan Rahwa se Wålja erki;